

Què altera l'estiu?

Joan Lahoz Vaquer

Ja sabem que la dita diu: "La primavera, la sang altera", però l'estiu no ens altera només la sang sinó els peus, l'esòfag, el mercat financer, els enzimes, els cardies i pílors, les trompes de Falopio, la carabina d'Ambrosio, el laüd d'Eustaquio, els colzes, les cadenes d'ADN, la venda de profilàctics, internet, la venda de pipes al Nepal...

Oh, l'estiu!!!, màgica estació (no de tren ni de Vivaldi) on tot és possible, tot és diferent, tot canvia de color i es transforma, tot es mire per un filtre que ens emboigeix superlativament.

Anem a fer un petit repàs a situacions típiques de l'estiu i ja veureu com acabarem alterats - jo ja ho estic ara -.

Podem començar parlant de les dietes i dels cossos Danones o Dapares. La gent es traumatitza molt amb l'obesitat, fixeu-vos...

- Tenim una habitació qualsevol d'una casa qualsevol amb una senyora pujada en una bicicleta estàtica plena de teranyines i pols, més o menys de l'estiu passat. La senyora en qüestió fa 148 Kg i fa dues hores ha començat una dieta a base d'exercici físic, aire i aigua. Ara es troba donant-li als pedals com una boja, vestida amb una enorme bossa de plàstic (per a suar més) i decidida, molt decidida. Davant seu està la seva meta: "Un Bikini" amb unes 132 talles menys. "Ho he d'aconseguir", es va animant ella sola, està capficada en lluir-lo.

L'habitació es troba decorada amb pòsters del tipus "Salvemos a las focas", "Liberad a Willy", "Moby Dick", "El cachalote y el chocolate, amigos para siempre", enginy dels seus fills.

- Després fas un petit passeig per la platja i t'adones que hi ha el mateix nombre de "michelins" que l'any passat, que hi ha gent de tot tipus, gorda, gorda i uns altres que també estan gordos. L'anorèxia ja no es porte, com deia Gurruchaga, "Ellos las prefieren gordas". I ells tenen un abdominal impressionant, ben fet i treballat, no fruit d'un sol dia, ni de dos, ni de tres tampoc, ni de la casualitat. Es tracte d'un abdominal fabricat a consciència a base dels millors entrecots, els millors pastissos de xocolata i la cata d'una gran varietat de cerveses existents. Què pensàveu, que no tenia mèrit?, doncs en té i molt.

- A la platja també hi ha uns quants que marquen abdominals i un fum més de músculs, però a l'hora de la veritat no saben ni marcar un número de telèfon.

- "A mi els greixos, els hidrats de carboni, les proteïnes i demés em senten malament, em cauen gordos", diu una anorèxica de pro.

- Parlant d'altres "gordos", a la veïna d'enfront li ha tocat el "gordo" de la primitiva, a la veïna de l'entresol li toque el "gordo" i apestòs del seu marit. Encara que ella

toque al flac i apestòs marit de la del tercer i aquest toque als xiquets de tot el bloc en el parc del barri.

- Per finalitzar amb aquest tema, tenim les "gordes" a les quals els ha picat un bitxo al baix ventre i s'unflen durant uns quants mesos, clar que aquesta gordura és sinònim de joia i felicitat quasi sempre, ja que si et surt un com Ricardito Bofill, val més fotre-li una patada al cul i engegar-lo a l'estació Mir.

- Ara que nomeno un famós, a l'estiu la gent amb pasta (Gallo, La Familia, Barilla) també s'altera, van tot el dia en pilotes per damunt els seus iots surcant els mars i prenent el sol, i clar, fan sortir a tota la flota de reporters gràfics de l'Interviú, que com bé sabeu estan a tot arreu (el darrer cas ha sigut el de Lecquio). I parlant d'ell, jo em pregunto, si està tan ben dotat i Anita Obregón l'ha deixat escapar, com deu ser Suker??. Les paraules a utilitzar poden ser: deforme, descomunal, gegantí, inventor del tríode?. Tal volta es diu Rabor Suker?.

Ara parlarem de situacions universalment conegudes produïdes durant aquests mesos de calor intenses...

- Un dia de platja: Comença per netejar el cotxe, posarli 1.000 peles de benzina i carregar-lo amb: fiambres plenes de menjar fregit i recalentat, neveres plenes de cerveses Pryca a 12 ptes la llauna, cadires reclinables per a prendre el sol, tovalloles, cubs, pales i rastrells per als petits, parassols, la sogra, etc, etc. Un cop en marxa, setanta quilòmetres de retenció fins arribar a la platja en qüestió, una hora més per trobar aparcament. Per fi estàs a la platja, hi ha més gent que al Corte Inglés en rebaixes, fa una temperatura de 42 graus a l'ombra, la sorra abrase, has d'anar donant petits saltets (ja que les xancles de plàstic s'han fos en el primer contacte amb l'arena calenta). Un cop situat, estàs suat com un porc, et tiren sorra al damunt, vols menjar i et cau el bocata, l'has de limpijar bufant, el vent t'omple els ulls i la boca d'arena, a la sogra li done un tall de digestió, la teva dona mire el paquet del Lecquio i passe del teu, l'aigua està brutíssima, un xiquet s'extravie, et piquen 23 meduses, et poses roig com un titot, totalment cremat i no pot tocar-te ningú. Quina meravella!!, marxés per fi cap a casa, suant i patint calor i el 124 special pateix un re-escalfament que et deixa tirat a la cuneta durant 8 hores. "Només em falte quedar-me prenyat!!", penses, i de sobte notes com acabes de trencar aigües, encara que menors i et corren cama avall. Fantàstic, com ens agrada la platja!!.

- Viatges organitzats: Normalment són fets a països exòtics i que ens costen un ull de la cara. Tot comença el dia que vas a pagar-lo i et retenen la targeta ja que no hi ha calers, finalment es resol l'embolic, però has quedat malament davant tothom i la vergonya passada no te la